

[Kirkeministeren.]

som ikke her i det høje ting har givet anledning til de store kontroverser, ikke har givet anledning til, at folketinget har været særlig delt på den kirkelige lovgivning. Sådan har mønsteret da været hidtil.

Jeg vil gerne minde om, at der jo er mange, der taler om, at man i henhold til grundloven vel burde have en slags kirkeforfatning – en enkelt stemme herom kan man da nok høre af og til. Det har været sådan, at netop denne gode tradition vedrørende den kirkelige lovgivning i virkeligheden har betydet, at vi stykkevis igennem årene har opbygget en stor og bred kirkelig lovgivning, som taget samlet er at betragte som en slags kirkeforfatning. Det har efter min opfattelse været en god tradition.

Men nu har man altså præsenteret for os til debat her i dag forslag til lov om kirkeskole, fremsat af det konservative folkeparti og af kristeligt folkeparti. Ifølge forslaget skal kirkeskolen have til opgave at tilbyde børn, unge og voksne undervisning i den kristne tro. Undervisningen, der er frivillig – det vil jeg gerne understrege, det er efter min opfattelse noget meget vigtigt, at man har frivillighedsprincippet indbygget – kan tilbydes i form af grundkurser og videregående kurser. Undervisningsplaner og kursusplaner er det hensigten skal udarbejdes af menighedsrådet, der efter forslaget kan, og under visse betingelser også skal, tage initiativ til oprettelse af kirkeskole.

Vedrørende undervisningsplaner og kursusplaner har man den udtalte tillid til kirkeministeren, at man ser hen til, at kirkeministeren eventuelt kommer med en vejledende undervisningsplan til menighedsrådene.

Det er også menighedsrådet, der skal ansætte og afskedige kirkeskolelederen. I hvert stift skal ansættes en kirkeskolekonsulent. Der skal endvidere etableres en basisuddannelse for kirkeskolelærere, og videregående uddannelseskurser skal følge. Endelig skal der oprettes et religionspædagogisk institut.

Der er altså tale om en stribe nydannelser, og det er jo et på flere måder, tør man vel sige, bemærkelsesværdigt initiativ, der her tages. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at dette primært er grundet i den opfattelse, at barnedåben, som den forvaltes i folkekirken, må efterfølges af dåbsoplæring i et undervisningsmiljø, sådan udtales det, der forener kundskabsmeddelelsen med deltagelse i forskellige kristne ytringsformer.

Forslaget modsvarer utvivlsomt ønsker fra nogle kredse, og måske endda også fra visse brede kredse inden for folkekirken. Men allerede nu må det vel også siges, når forslaget er til behandling her i tinget, at der er tale om flere forskellige holdninger til forslaget inden for kirken. F. eks. har talsmænd for så at sige alle kirkelige kredse og retninger, ifølge de avisudklip, jeg har liggende, vendt sig imod forslaget, og nogle har gjort det ret så skarpt. Der er nogle, der giver tilslutning, og der er andre, der går imod, det ved vi på nuværende tidspunkt. Det er simpelt hen udtryk for, at kirkefolket altså ikke står enigt i denne sag. Det er noget, der for mig personlig og for mit parti i hvert fald må vække til eftertanke.

Jeg kan oplyse her, at jeg straks, da jeg i august måned modtog forslaget fra FDF og FPF, oversendte det til det sognemedhjælperudvalg, som er nedsat under kirkeministeriet, og jeg anmodede om, at forslaget måtte indgå i udvalgets arbejdsstof. Jeg må derfor mene, at det vil være rimeligt at afvente resultatet af udvalgets arbejde med forslaget. Jeg vil da gerne her henvise til forslagens § 12, som jo taler om, at sognemedhjælperordningen vil kunne indarbejdes i selve projektet.

Der foreligger i øvrigt endnu ikke udtalelser om forslaget fra alle biskopperne, fra Menighedsrådsforeningen eller fra Præsteforeningen, ligesom der hidtil kun fra menighedsrådene i et absolut yderst begrænset omfang er kommet meningstilkendegivelser frem. Uden at have det helt nøjagtige tal vil jeg anslå, at det er ca. 10 menighedsråd, der har givet deres mening til kende, og da vi har et par og tyve hundrede af slagsen, så kan vi nok sige, at der er en lang og måske endda en tung ende endnu. Jeg mener, at det er væsentligt, at vi har dette for øje, når vi diskuterer forslaget.

Jeg skal i øvrigt pege på enkelte ting i det fremsatte forslag. Forslagsstillerne undlader nemlig at pege på de muligheder, som efter den gældende lovgivning foreligger for at etablere kristendomsundervisning inden for kirken rammer. Præsterne har jo en lærerforpligtelse, som bl. a. opfyldes gennem afholdelse af bibeltimer, afholdelse af forskellig mødevirk-somhed m. v. Menighedsrådet kan på eget initiativ etablere søndagsskoler for mindre børn og afholde udgifter hertil af rådighedsbeløbet, som jo fik en klækkelig forhøjelse sidste år.

Kristendomsundervisning for børn og unge kan etableres med tilskud i henhold til bestem-